

Burgemeester en wethouders van Roosendaal;

gelet op de Wet werk en bijstand (WWB);

Besluiten:

vast te stellen de Beleidsregel bijzondere bijstand

1. Inleiding:

In de Wet werk en bijstand worden regels gegeven voor de bijstandsverlening in de algemene en bijzondere bestaanskosten. De algemene bijstand is de periodieke normbijstand, die voorziet in de algemeen noodzakelijke bestaanskosten (art. 11 WWB).

Als iemand door bijzondere omstandigheden kosten heeft die niet behoren tot de algemeen noodzakelijke bestaanskosten, kan bijzondere bijstand worden verstrekt voor zover deze kosten noodzakelijk zijn en de draagkracht van de belanghebbende te boven gaan.

Voor de verlening van bijzondere bijstand is het geen vereiste dat men algemene periodieke bijstand ontvangt. Ook personen met een andersoortig inkomen kunnen een beroep op de bijzondere bijstand doen.

In deze beleidsregel worden de Roosendaalse regels voor de verlening van bijzondere bijstand en draagkrachtberekening beschreven.

Voor wat betreft de verlening van bijz. bijstand voor diverse concrete kostensoorten wordt verwezen naar hoofdstuk 10 van het Alfabetische deel van het Vademecum.

2. Onderscheid algemene en bijzondere bijstand.

De WWB kent twee vormen van bijstand t.w: algemene bijstand en bijzondere bijstand (=art. 5 onder a WWB).

Onder algemene bijstand wordt in beginsel verstaan: de periodieke normuitkering, die bestemd is voor de voorziening in de algemeen (dagelijkse) noodzakelijke kosten van het bestaan.

Onder bijzondere bijstand vallen de overige noodzakelijke bestaanskosten, die het gevolg zijn van individuele omstandigheden.

Niet de aard van de kosten is bepalend voor de vraag of kosten bijzonder zijn, maar individuele bijzondere omstandigheden.

3. Juridisch kader:

Degene die als gevolg van bijzondere individuele omstandigheden wordt geconfronteerd met noodzakelijke bestaanskosten waarin de algemene bijstand niet voorziet en die de aanwezige draagkracht te boven gaan, heeft, als men tot de kring van rechthebbende als bedoeld in art. 11 WWB behoort, recht op bijzondere bijstand.

De wettelijke bepalingen die van belang zijn voor de verlening van bijzondere bijstand zijn opgenomen in de artikelen: 5 en 35 WWB.

Geen recht op bijzondere bijstand: (art. 13 lid 1 WWB)

Bepaalde categorieën personen zoals:

- gedetineerden;
 - personen die langer dan de gebruikelijke termijn buiten Nederland vakantie genieten en
 - belanghebbenden die jonger zijn dan 18 jaar,
- zijn uitgesloten van het recht op bijzondere bijstand.

Hiervan kan in zeer bijzondere situaties worden afgeweken als zeer dringende redenen noodzaken tot bijstandverlening (art. 16 WWB).

De vorm waarin bijzondere bijstand kan worden verleend is opgenomen in de art. 48 en 51 WWB.

Tenzij anders bepaald, wordt de (bijzondere) bijstand om niet verleend (art. 48 lid 1 WWB). Ingeval van bijzondere bijstand voor noodzakelijke duurzame gebruiksgoederen kan de bijstand ook als geldlening worden verstrekt (art. 51 WWB). Voor wat betreft de concrete toepassing van deze bepaling in Roosendaal wordt verwezen naar het onderdeel duurzame gebruiksgoederen. Verder kan de gemeente o.g.v. art. 48 lid 2 WWB, ook andere bijzondere bijstandsverstrekkingen in de vorm van een geldlening of borgtocht verstrekken.

De wetgever geeft hierbij als criteria:

- redelijkerwijs kan worden aangenomen dat belanghebbende op korte termijn over voldoende middelen zal beschikken om over de betreffende periode in de noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien;
- de noodzaak tot bijstandsverlening het gevolg is van een tekort schietend besef van verantwoordelijkheid voor de zelfstandige bestaansvoorziening;
- het een bijstandsaanvraag voor een te betalen waarborgsom betreft;
- het bijstand betreft ter gedeeltelijke of volledige aflossing van een schuldenlast.

4. Drempelbedrag:

Art. 35 lid 2 WWB biedt de gemeente de mogelijkheid om bij de verlening van bijzondere bijstand een zogenaamd drempelbedrag te hanteren hetgeen inhoudt dat nimmer bijzondere bijstand wordt verleend indien en voor zover de door de aanvrager te maken kosten dit drempelbedrag niet te boven gaan.

Het college van B&W heeft op 10 juli 2012 besloten om het drempelbedrag wat sinds 01 januari 1996 niet meer werd gehanteerd, vanaf 1 januari 2013 weer opnieuw te gaan toepassen per kalenderjaar. Dit drempelbedrag is van toepassing op alle kostensoorten bijzondere bijstand met uitzondering van de bijzondere bijstand die de status heeft van aanvulling van het reguliere maandelijkse inkomen.

Concreet betekent dit dat het drempelbedrag niet wordt toegepast bij aanvragen bijzondere bijstand:

- levensonderhoud jongeren van 18 tot 21 jaar;
- woonkostentoeslag;
- toeslag voormalige alleenstaande ouder;
- overbruggingsuitkering;
- premiebijdrage in deelname collectieve zorgverzekering;

De hoogte van het drempelbedrag is wettelijk bepaald en wordt periodiek door de Minister van SZW herzien.

Aandachtspunt: drempelbedrag ex. art. 35 WWB mag niet verward worden met het opsparen van rekeningen van kruimelvoorzieningen om administratieve redenen (zie hoofdstuk 6, ad 4).

5. Gemeentelijke beleidsdoelen bijzondere bijstand:

- a. (aanvullend) instrument om uitstroom te realiseren waardoor uitkeringsonafhankelijkheid wordt gerealiseerd;
- b. instrument om d.m.v. categoriale bijzondere bijstand:
 - de deelname aan het maatschappelijk verkeer ter voorkoming/doorbreking sociaal isolement te verbeteren;
- c. het bieden van inkomensondersteuning in die situaties dat het periodieke inkomen naar het oordeel van de gemeente ontoereikend is om in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan te kunnen voorzien;
- d. verstrekken van een financiële voorziening indien de bijzondere individuele omstandigheden daartoe aanleiding geven en waarbij de aanvrager voor de te maken kosten geen beroep kan doen op een voorliggende voorziening;
- e. Ingeval van maatregelwaardig gedrag, kan worden afgeweken van het bepaalde onder b t/m d. Zie het bepaalde in art. 15 van de Afstemmingsverordening Wet werk en bijstand en oplegging en incasso bestuurlijke boete.

Ad. a: (aanvullend) instrument om uitstroom te realiseren waardoor uitkeringsonafhankelijkheid wordt gerealiseerd.

Beperkingen die klanten hebben om werk te kunnen aanvaarden: (bijv. slecht gebit, geen werkkleding, reiskosten, studiekosten, fiets etc.) worden via een financiële verstrekking o.g.v. de bijz. bijstand opgeheven.

Voorwaarden voor toekenning op deze titel zijn:

1. er is een trajectplan waarin deze bijzondere bijstandsvoorziening past;
2. er is geen trajectplan opgesteld, echter de belanghebbende komt met een concreet bewijsstuk van een werkgever waaruit blijkt dat deze op een specifieke datum bij dat bedrijf in dienst treedt (zowel parttime als fulltime).

Uiteraard dient hierbij wel rekening te worden gehouden met de eventuele aanwezigheid van voorliggende voorzieningen (o.a. WGA-WIA voor bijv. werkplekaanpassing e.d.).

In dit kader ziet de gemeente de Kredietbank West-Brabant niet als aan voorliggende voorziening;

Ad. b: instrument om de deelname aan het maatschappelijk verkeer ter voorkoming / doorbreking sociaal isolement te verbeteren.

Voor bepaalde groepen burgers vindt de gemeente het belangrijk dat zij maatschappelijk participeren en dat dit mede via de bijzondere bijstand mogelijk kan worden gemaakt.

Voor wat betreft de concrete invulling van dit beleidsdoel (=detailinvulling op kostensoortniveau en de daarbij van toepassing zijnde voorwaarden), wordt verwezen naar hoofdstuk 10 van het Alfabetische deel van het Vademecum.

Ad. c: het bieden van inkomensondersteuning in die situaties dat het periodieke inkomen naar het oordeel van de gemeente ontoereikend is om in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan te kunnen voorzien:

Concreet betreft het hier het verstrekken van bijzondere bijstand voor :

- woonkostentoeslag;
- toeslag voormalige alleenstaande ouders;
- jongerentoeslag van 18 tot 21 jaar;
- eventuele overbruggingsuitkeringen.

Ad. d: verstrekken van een financiële voorziening indien de bijzondere individuele omstandigheden daartoe aanleiding geven en waarbij de aanvrager voor de te maken kosten geen beroep kan doen op een voorliggende voorziening.

Door middel van deze bepaling wordt invulling gegeven aan het individualiseringsprincipe van de Wwb. Te denken valt o.a. aan diverse medische kosten en inrichtingskosten.

Ad. e. Uitzondering op het gestelde onder b t/m d:

Per 01 jan. 2012 is het gevolg van maatregelwaardige gedragingen neergelegd in de Afstemmingsverordening.

6. Toetsingkader bijzondere bijstand:

1. de noodzaak van de kosten moet worden vastgesteld, tenzij het de verstrekking van categoriale bijz. bijstand ter voorkoming /doorbreking sociaal isolement betreft
Opmerking: de noodzaak van de kosten moet zowel bij de toekenning als bij de afwijzing van bijz. bijstand worden gemotiveerd.
Voor verdere uitwerking wordt verwezen naar het gestelde onder "Bepaling noodzakelijke kosten (algemeen)";
2. niet alleen de aard van de kosten maar vooral de individuele omstandigheden bepalen of de kosten als bijzonder kunnen worden aangemerkt;
3. beoordeeld moet worden of er een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening;
4. beoordeling dat geen bijstand met terugwerkende kracht wordt verleend, tenzij het z.g. kruimelvoorzieningen betreft;
5. beoordeeld moet voorts worden of er sprake is van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid en voorzienbaarheid van de gevraagde voorziening waardoor deze geheel of ten dele dient te worden geweigerd, dan wel in de vorm van een lening dient te worden verstrekt;
6. beoordeeld dient te worden of aanvrager voor de gevraagde voorziening had dienen te reserveren (=naar het verleden toe);
7. rekening moet worden gehouden met de financiële draagkracht van persoon en gezin.
Indien de belanghebbende periodieke algemene bijstand ontvangt, kan ervan worden uitgegaan dat hij geen draagkracht heeft. Betreft een "kan-bepaling" omdat dit afhankelijk is van de datum van aanvraag en het geldende draagkrachtjaar.
8. beoordeling welke voorwaarden aan de te verstrekken bijstand dienen te worden verbonden;
9. bepaling van de vorm waarin de bijstand wordt verstrekt (gift of lening = art. 48 + 51 WWB);
10. op welke wijze dient de betaalbaarstelling van de toegekende bijstand te geschieden (op declaratiebasis, direct uitkeren, na overleg nota's, direct aan leverancier etc.).

Ad. 1. Bepaling noodzakelijke kosten (algemeen):

Bijzondere bijstand kan enkel verstrekt worden in noodzakelijke kosten. De WWB kent geen definitie van het begrip "noodzakelijke kosten van het bestaan".

De individuele omstandigheden van de cliënt bepalen vaak of een voorziening wel of niet noodzakelijk is voor die specifieke klant.

De bijstandsrapporteur moet dan ook per cliënt / per aanvraag beoordelen op welke onderdelen de individuele situatie van de aanvrager exact verschilt ten opzichte van wat als normaal dient te worden geacht voor een persoon die rond moet komen van een inkomen op het sociaal minimum.

Vervolgens dienen deze verschillen verder te worden geanalyseerd/ gerapporteerd.

De rapporteur moet daarbij concretiseren wat de verschillen (qua omvang /grootte of prijsstelling) zijn en van daaruit de "meerkosten" berekenen.

Vaststelling noodzaak bij herhaalde aanvraag:

De cliënt dient te beargumenteren waarom de gevraagde voorziening wederom noodzakelijk is en waarom reparatie niet mogelijk is. De gemeente beoordeelt of er zwaarwegende redenen zijn om de gevraagde voorziening wederom te verstrekken. Hierbij zal de gemeente rekening houden met het begrip noodzakelijk en het tekortschietend besef van verantwoordelijkheid m.a.w. hoe is het gekomen dat het gevraagde wederom aan vervanging toe is. Ook zal de gemeente hierbij rekening houden met de gemiddelde gebruiksduur zoals deze door fabrikanten en leveranciers wordt aangegeven. Indien naar het oordeel van de gemeente sprake is van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid (zoals bijv. onoordeelkundig gebruik) zal het gevraagde om die reden worden afgewezen.

Bepaling hoogte van de noodzakelijke bijzondere kosten:

Voor wat betreft de wijze van bepaling van de hoogte van noodzakelijk aan te schaffen duurzame gebruiksgoederen wordt verwezen naar het vermelde onder in hoofdstuk 7 Vergoedingensystematiek . In hoofdstuk 10 van het Vademecum is een aantal vaak voorkomende kostensoorten nader uitgewerkt waarbij per kostensoort ook wordt ingegaan op het noodzakelijkheidscriterium.

Tot slot zij vermeld dat zich in de loop der tijd een uitgebreide jurisprudentie heeft gevormd met betrekking tot de invulling van het begrip bijzonder noodzakelijke kosten.

Het verdient aanbeveling om in voorkomende gevallen bij de meningsvorming over wat wel of niet noodzakelijk is, daar gebruik van te maken.

Bepaling medisch noodzakelijke kosten:

Medische advisering:

Afhankelijk van de kostensoort en de hoogte van de te maken medische kosten, dient een medisch advies te worden opgevraagd.

Van het opvragen van een medisch advies kan worden afgezien als de gevraagde bijzondere bijstand een bedrag van € 255,-- niet te boven gaat.

Niet noodzakelijke kosten (artikel 14 WWB):

In ieder geval wordt niet tot de noodzakelijke kosten van het bestaan gerekend kosten met betrekking tot:

- a. de voldoening van alimentatieverplichtingen;
- b. de betaling van een boete;
- c. geleden of toegebrachte schade;
- d. vrijwillige premiebetaling in het kader van een publiekrechtelijke verzekering.

Daarenboven wordt bijstandsverlening door de wet uitgesloten bij kosten van medische handelingen en verrichtingen die gerekend worden tot de ontwikkelingsgeneeskunde (artikel 14 onder e WWB).

Bijstandsaanvraag ter betaling van schulden (zowel direct als indirect):

Hoofregel is dat de gemeente geen bijzondere bijstand in schulden verstrekt. Dit is geregeld in art. 13, lid 1 onder g van de WWB: "Degene die bijstand vraagt ter gedeeltelijke of volledige aflossing van een schuldenlast en die overigens bij het ontstaan van de schuldenlast, dan wel nadien, beschikte of beschikt over de middelen om in de noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien, heeft geen recht op bijstand".

Op de hoofregel dat geen bijzondere bijstand in schulden wordt verstrekt bestaan drie uitzonderingen t.w.:

1. Burgemeester en wethouders kunnen bijzondere bijstand verlenen in de vorm van borgtocht (=art. 49 WWB), indien het verzoek van de belanghebbende tot verlening van een saneringskrediet is afgewezen vanwege diens beperkte mogelijkheden tot terugbetaling en de borgtocht noodzakelijk is om de krediettransactie alsnog doorgang te doen vinden, door een:
 - a. gemeentelijke kredietbank als bedoeld in de Wet op het consumentenkrediet;
 - b. een financiële onderneming die ingevolge de Wet op het financieel toezicht in Nederland het bedrijf van bank mag uitoefenen, indien de gemeente niet is aangesloten bij een gemeentelijke kredietbank, dan wel daarmee geen relatie onderhoudt;
2. Burgemeester en wethouders kunnen bijzondere bijstand verlenen indien daartoe zeer dringende redenen bestaan en de in onderdeel a genoemde mogelijkheid geen uitkomst biedt;
3. Burgemeester en wethouders kunnen bijstand verlenen aan de zelfstandige ter gedeeltelijke of volledige betaling van een bedrijfsschuld (=art.17 Bbz).

Daarnaast kan de gemeente op grond van art. 57 WWB indien en zolang er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de belanghebbende zonder hulp niet in staat is tot een verantwoorde besteding van zijn bestaansmiddelen:

- aan de bijstand de verplichting verbinden dat de belanghebbende er aan meewerkt dat het college in naam van de belanghebbende noodzakelijke betalingen uit de toegekende bijstand verricht;
- de bijstand in natura verstrekken.

Gemeentelijk uitgangspunt is om in principe geen (bijzondere) bijstand te verlenen in schulden, gelet op het bepaalde in art. 13 lid 1 onder g Wwb waarin is bepaald dat de bijstandsaanvrager geen recht op bijstand heeft).

Met toepassing van art. 49 Wwb kan in de navolgende uitzonderingssituaties toch bijzondere bijstand worden verleend t.w. als:

- a. bijzondere bijstand noodzakelijk is om de verlening van een saneringskrediet van de Kredietbank West-Brabant mogelijk te maken;
- b. daartoe zeer dringende redenen bestaan en de in onderdeel a genoemde mogelijkheid geen uitkomst biedt.

Onder dringende redenen verstaat de gemeente in dit verband: bijstand in schulden ter aflossing van: huurschuld en nutsvoorzieningen (=gas, water licht) zodat dreigende huisuitzetting en/ of afsluiting

wordt voorkomen of andere schrijnende situaties die uit schulden voortvloeien en maatschappelijk onaanvaardbaar zijn).

Gezien het uitgangspunt van de gemeente om niet direct of indirect bijstand in schulden te verstrekken, worden aan de verlening van deze bijstand een aantal voorwaarden verbonden. Voor details: zie Vademecum hoofdstuk 10, kostensoort schuldhulpverlening.

Ad. 2. De aard van de kosten en de individuele omstandigheden:

Uitgangspunt bij de beoordeling van het recht op bijzondere bijstand dient primair de individuele omstandigheden van de cliënt te zijn.

M.a.w. er dient dus een maatwerkbeoordeling te worden uitgevoerd.

In zijn algemeenheid betekent dit dus dat niet zozeer de aard van de kosten (kostensoort) bepalend is maar juist het gegeven of in die specifieke cliëntsituatie de individuele omstandigheden nopen tot de verlening van bijzondere bijstand.

Dit laat onverlet dat in hoofdstuk 10 van het Vademecum op kostensoortniveau er per kostensoort toch een nadere specificatie is gegeven.

De combinatie van persoonlijke omstandigheden, (bijv. periode waarop inkomen zich bevindt op het sociaal minimum en /of bijstandsafhankelijkheid, de gezinssituatie, schuldenproblematiek en de verwijtbaarheid daarvan en psychische problemen), moeten bij de beoordeling van een aanvraag worden betrokken.

Ad. 3. Voorliggende voorziening:

Altijd moet worden nagegaan of een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (zie artikel 15 Wwb).

Onder een voorliggende voorziening wordt verstaan: "elke voorziening buiten de Wwb waarop de persoon of het gezin aanspraak kan maken, dan wel een beroep kan doen ter verwerving van middelen of ter bekostiging van specifiek uitgaven".

Uitgangspunten:

Geen bijzondere bijstand als:

- er een voorliggende voorziening is, die gezien haar aard en doel toereikend en passend is;
- bepaalde kosten uitdrukkelijk door de voorliggende voorziening als niet noodzakelijk worden beschouwd, resp. uitdrukkelijk buiten de werkingssfeer daarvan zijn gelaten;
- de bevoegde instantie in een individueel geval heeft geoordeeld, dat een voorliggende voorziening niet of slechts gedeeltelijk kan worden toegekend;
- het kosten betreft van medische behandelingen en verrichtingen, die gerekend worden tot de ontwikkelingsgeneeskunde of wanneer dergelijke behandelingen buiten Nederland plaatsvinden;

Ook hier biedt de wet (art. 16 Wwb) de mogelijkheid om o.g.v. individuele omstandigheden en mits daartoe zeer dringende redenen aanwezig zijn af te wijken van de algemene regel.

Bij de beoordeling van een bijz. bijstandsaanvraag moet de gemeente dan ook steeds alert blijven om op basis daarvan af te wijken in die situaties waarin op het eerste gezicht bijstandsverlening niet mogelijk lijkt.

M.b.t. één kostensoort is bijstandverlening echter nooit mogelijk. Het betreft de kosten van medische behandelingen en verrichtingen in binnen- of buitenland, welke gerekend kunnen worden tot de ontwikkelingsgeneeskunde.

Ad. 4. Aanvraag met terugwerkende kracht:

1. hoofdregel bij bijstandsverlening is: geen (bijzondere) bijstand met terugwerkende kracht: Dit betekent dat ingeval van de toekenning van periodieke bijzondere bijstand in de loop van een kalendermaand de voorziening op zijn vroegst ingaat op de dag van aanvraag;
2. Op de onder 1 genoemde hoofdregel worden twee uitzonderingen gemaakt t.w.:
 - a. de aanvraag bijzondere bijstand heeft betrekking op kosten in verband met aanschaf van z.g. kruimelvoorzieningen (=administratieve drempel);
 - b. de aanvraag betreft: advocaatkosten – CAK-bijdrage – kosten bewindvoering.

Motivering voor afwijking van deze hoofdregel:

a. toepassing kruimelvoorziening:

overweging om normaliter geen bijstand met terugwerkende kracht te verstrekken is dat de gemeente de noodzaak tot verlening van bijzonder bijstand niet meer kan vaststellen als een voorziening reeds is gerealiseerd door de klant.

Anderzijds wil de gemeente door de hantering van een administratieve drempel van € 255, -- [=normering sinds april 2012], voorkomen dat klanten voor elke voorziening, hoe gering ook, steeds een heel aanvraagtraject dienen te doorlopen. Dit betekent zowel voor de klant als voor de gemeente een extra belasting die een efficiënte werkwijze en een vlotte afhandeling van alle ingekomen aanvragen niet ten goede komt. (=administratieve lastenverlichting).

Begrip kruimelvoorziening: één of meerdere kleine aanschaffingen door de cliënt, welke naar zijn "aard" gerekend dienen te worden tot de bijzonder noodzakelijke kosten van het bestaan en welke qua hoogte van de kosten een bedrag van € 255, -- zowel incidenteel als tezamen, per kalenderjaar niet te boven gaan.

Deze methodiek sluit niet uit dat indien de totale voorfinanciering € 255,-- voor de klant een probleem betekent, dat deze op een eerder tijdstip toch een aanvraag voor (een) kruimelvoorziening(en) kan indienen.

b. uitzondering voor de hier met name genoemde kostensoorten:

Voor de genoemde kostensoorten is het toegestaan dat die aangevraagd kunnen worden tot uiterlijk twee maanden na ontvangst van:

- bij advocaatkosten: diagnosedocument Juridisch Loket en/of door Raad voor de rechtsbijstand verleende toevoeging;

- bij CAK-bijdrage: ontvangst factuur CAK-bijdrage;

- bij bewindvoering: afgifte rechterlijke beschikking inzake onderbewind / curatelenstelling.

Overweging is dat een aanvraag om bijzondere bijstand in de hiervoor genoemde kosten pas volledig (=qua noodzaak en hoogte van de kosten) kan worden beoordeeld/afgewerkt wanneer die stukken/informatie beschikbaar zijn.

Indiening van een aanvraag op een eerder tijdstip betekent dat of de afwerking moet wachten tot de ontbrekende informatie beschikbaar is, of dat geen voldragen/volledig besluit kan worden genomen (bijv. resulterend in principebesluit, of verstrekking op declaratiebasis), wat zowel voor de klant maar ook de gemeente extra administratieve belasting en onduidelijkheid met zich brengt en daarom voor alle betrokkenen onwenselijk is.

Ook komt het bij advocaatkosten en bewindvoering voor dat niet de klant zelf de aanvraag indient maar diens gemachtigde/vertegenwoordiger nadat die deze rol toebedeeld hebben gekregen. Omdat dat proces ook een aantal weken kan duren, opteert de gemeente voor al deze drie kostensoorten voor één uniforme termijnstelling van twee maanden.

Ad. 5. Tekortschietend besef van verantwoordelijkheid en voorzienbaarheid van de gevraagde voorziening:

Het in artikel 11 en 18 Wwb opgenomen individualiseringsprincipe houdt ondermeer in het aanspreken op de eigen verantwoordelijkheid. Dit begrip is niet nader gedefinieerd. Duidelijk is dat het steeds om situaties gaat waarin iemand (eerder) een beroep moet doen op bijzondere bijstand ten gevolge van onverantwoorde keuzes die gemaakt zijn.

Dit kan de besteding van middelen betreffen maar ook het bewust lopen van risico's.

Hierbij dient te worden gedacht aan: het aanschaffen van niet noodzakelijke goederen en het niet afsluiten van normaal geachte verzekeringen.

De gemeente verstaat onder normaal te achten verzekeringen tenminste:

- verzekering tegen zorgkosten (=basisverzekering + minimaal de goedkoopst mogelijke aanvullende verzekering);
- wettelijke aansprakelijkheidsverzekering;
- opstalverzekeringen (alleen ingeval van eigen woningbezit);
- brand- en inboedelverzekering;
- begrafeniskostenverzekering;
- reiskostenverzekering.

Bij de vaststelling van het recht op bijzondere bijstand moet rekening worden gehouden met bovengenoemde situatie.

Dit betekent dat indien de belanghebbende zich onvoldoende of niet tegen deze risico's heeft verzekerd, en dientengevolge voor deze kosten bijz. bijstand verzoekt, bij de beslissing op de aanvraag zich 2 opties kunnen voordoen t.w.:

1. aanvraag afwijzen wegens ongenoegzaam betoond besef van verantwoordelijkheid (zie art. 15 Afstemmingsverordening Wwb en oplegging en incasso bestuurlijke boete);
2. gevraagde bijstand wordt wel verstrekt maar dan alleen voor de hoogst noodzakelijke kosten en in de vorm van leenbijstand. Deze leenbijstand dient qua incasso onmiddellijk te worden ingevorderd. Voor details: zie beleidsnota bestuurlijke geldschulden.

Indien er sprake blijkt te zijn van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid, wordt in eerste aanleg de gevraagde voorziening afgewezen. Dit geldt ook t.a.v. in het verleden aangegeven schuldverplichtingen als gevolg van de financiering van door de gemeente niet noodzakelijk geachte voorzieningen.

Indien de gemeente de nu gevraagde voorziening desondanks toch noodzakelijk acht, kan de cliënt een beroep doen op verstrekking van bijzondere bijstand in de vorm van leenbijstand voor de aller noodzakelijkste kosten waarbij de verstrekte lening in 36 maanden in zijn geheel dient te worden terugbetaald. Ingeval van latere wanbetaling zal de gemeente direct overgaan tot dwangincasso. (Verwezen wordt voorts naar ad. 9: vorm waarin bijstand wordt verstrekt).

De gemeente laat in de hiervoor genoemde situatie de keuze derhalve aan de cliënt zelf.

Toevoeging: indien de cliënt een schuldhulpverleningstraject doorloopt via het Meldpunt Schuldhulpverlening Roosendaal (MSR), zal in dergelijke situaties er altijd overleg met en instemming van het MSR moeten zijn gelet op het feit dat die mensen geen nieuwe schulden mogen maken.

Noot: Ten einde de beoordeling of er sprake is van ongenoegzaam besef van verantwoordelijkheid goed te kunnen maken, is van essentieel belang dat de: persoonlijke, sociale, psychische /medische omstandigheden en de wijze van besteding van middelen in de periode voorafgaand aan de aanvraag bijzondere bijstand onderzocht en feitelijk beschreven worden.

Op grond daarvan dient vervolgens beoordeeld te worden of en zo ja in welke mate er sprake is van ongenoegzaam besef van verantwoordelijkheid.

Ad. 6. Reservering:

Reserveren voor noodzakelijke kosten:

De bijstandsnorm wordt geacht toereikend te zijn om in de algemene kosten van het bestaan te kunnen voorzien. Tot die kosten worden ook de aanschaf, vervanging of reparatie van duurzame gebruiksgoederen en kleding gerekend. Men wordt geacht voor deze kosten uit het periodieke inkomen te reserveren.

Sinds 01 jan. 2008 (zie B&W-besluit d.d. 04-09-2007) wordt bij bijstandsaanvragen voor duurzame gebruiksgoederen géén rekening gehouden met reserveringsruimte bij een inkomen tot 100% van de relevante bijstandsnorm. Bij het hoger inkomen wordt 5% van het meerdere over een periode van 3 jaar voorafgaand aan datum aanvraag als reserveringsruimte gehanteerd.

Met verwijzing naar de hiervoor vermelde passage over feitelijke aanwezige middelen (spaargeld), tevens te bepalen dat met feitelijk beschikbare middelen/contanten, altijd rekening wordt gehouden als deze een normbedrag van € 1.500,- te boven gaan.

De ruimte voor reserveren heeft de gemeente vastgesteld op 5% van de norm, inclusief vakantietoeslag, van de voor die cliënt van toepassing zijnde bijstandsnorm.

Afhankelijk van de individuele omstandigheden wordt beoordeeld in hoeverre rekening gehouden moet worden met die reserveringsruimte.

De termijn van reservering heeft de gemeente vastgesteld op 36 maanden te rekenen vanaf de aanvangsdatum van de voor die klant geldende draagkrachtperiode. Dit betekent dus dat bij elke bijzondere bijstandsaanvraag de draagkrachtperiode moet worden aangegeven.

Bijstandsaanvragen door cliënten met "bescheiden eigen vermogen":

Hoofdregel is dat bijstandsaanvragers mogen beschikken over een bescheiden vrij te laten vermogen. Dit staat op zich de verstrekking van bijz. bijstand niet in de weg.

Echter in de situatie dat bijz. bijstand gevraagd wordt voor voorzieningen welke naar hun aard behoren tot de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan (bijv. aanschaf vervanging duurzame gebruiksgoederen en kleding), geldt dat de aanschaf daarvan normaliter dient te geschieden middels

reservering vooraf of gespreide betaling achteraf. Het feit dat de cliënt reeds beschikt over een bepaald eigen vermogen, brengt met zich mee dat de aanvraag bijz. bijstand dan zal worden afgewezen op titel van aanwending reserveringscapaciteit.

Vervolg aanvragen in het lopende draagkrachtjaar:

De gemeente hanteert de systematiek dat er bij bijz. bijstandsaanvragen in het lopende draagkrachtjaar er aangesloten wordt bij de eerder gemaakte reserveringsberekening onder aftrek van de tijdens dat draagkrachtjaar door de gemeente noodzakelijk geachte kosten.

Afwijkende berekening reserveringscapaciteit:

1. Inkomen boven bijstandsniveau:
indien het een bijz. bijstandsaanvraag betreft van een cliënt met een hoger inkomen dan 110% van de voor die cliënt geldende bijstandsnorm, dan dient de rapporteur een reserveringscapaciteit te berekenen aan de hand van de inkomsten en uitgaven over de verstreken 36 maanden;
2. Inkomen uit zak –en kleedgeld:
Bij een inkomen ter hoogte van zak –en kleedgeld, wordt geen rekening gehouden met mogelijke reserveringscapaciteit bij aanvragen bijz. bijstand voor duurzame gebruiksgoederen.

Kosten die in mindering moeten worden gebracht op de berekende reservering:

- aannemelijke uitgaven ter zake van aanschaf / vervanging duurzame gebruiksgoederen;
- aflossingen van leningen van de Kredietbank West-Brabant, mits deze in de in aanmerking te nemen reserveringsperiode zijn aangegaan voor de aanschaf van duurzame gebruiksgoederen en naar het oordeel van de gemeente noodzakelijk zijn/ waren te achten. Zie onderstaande toelichting.

Onder aannemelijke uitgaven en kosten wordt in dit kader verstaan: alle uitgaven waarvan de aanschaf (achteraf gezien) noodzakelijk was te achten en welke qua hoogte van de kosten zich op het niveau van de door de gemeente gehanteerde vergoedingsystematiek zaten.

Gemeente kiest er bewust voor om de gedane aflossing op schulden, anders dan vorenbedoelde leningen van de Kredietbank West-Brabant, niet aan te merken als aftrekpost op de berekende reserveringscapaciteit. Overweging hierbij is dat anders op indirecte wijze bijzondere bijstand in de aflossing van schulden wordt gegeven.

Per kostensoort (zie diverse kostensoorten zoals opgenomen in hoofdstuk 10 van het Vademecum) is aangegeven of reservering voor die specifieke kosten wel of niet aan de orde is.

Toelichting op aftrek berekende reservering wegens aanwezigheid van schulden:

Bijstandsnorm is all-in norm en bevat naast alle voorkomende uitgaven mede een component van

- 5% voor de aflossing op schulden;
- 5% voor de reservering aanschaf duurzame gebruiksgoederen.

Gemeente hanteert ten aanzien hiervan de stelregel dat voor schulden in principe geen bijstand verleend wordt. Zie ook onderstaande jurisprudentie: JABW 2000/2 CRvB 2 november 1999, nr. 98/973 NABW.

Gevolgen van dit standpunt t.a.v. de bepaling van de reserveringsruimte:

- 1e. bij de bepaling reserveringsruimte dus geen aftrek wegens de aflossing op schulden.
Bij de beoordeling t.a.v. "noodzakelijk geachte schulden" kan achteraf dus nooit schulden voor huur, nutsbedrijven, belastingen etc. worden meegenomen. Mocht het namelijk gaan om dringende redenen dan zouden dergelijke schulden al zijn opgelost door middel van een verstrekking bijzondere bijstand voor schulden om dringende reden. Immers binnen de bijstandsverlening heeft de gemeente gekozen voor de lijn dat normaliter geen bijstand (niet direct en niet indirect) voor schulden wordt verstrekt.
- 2e. Uitzondering:
Om rechtsongelijkheid te voorkomen tussen klanten die in de reserveringsperiode van 36 maanden noodzakelijk geachte duurzame gebruiksgoederen hebben gedaan middels contante betaling en diegenen die dit hebben gedaan middels leningen, houdt de gemeente bij de vaststelling van de hoogte van de reserveringsruimte daar op de navolgende wijze rekening mee. Hierbij dienen de noodzakelijkheidscriteria zoals vermeld hoofdstuk 6 onder 1 van deze nota te worden betrokken. Indicatief kan hierbij de lijst met richtprijzen voor de verstrekking van bijz. bijstand worden gehanteerd.
 - a. bij contante aanschaf: bedrag van de noodzakelijke kosten (=factuur overleggen) met een maximum van de normbedragen zoals vermeld in de normtabel bijz. bijstand;
 - b. bij leningsaanschaf: noodzakelijke aanschafprijs duurzame gebruiksgoederen (dus excl. financieringskosten, waarbij financieringslasten blijven binnen de 5% component) daar deze niet uit de component reservering betaald dienen te worden maar uit de component aflossing. Ook hierbij uit te gaan van de werkelijke aanschafprijs met een maximum van de normbedragen zoals vermeld in de normtabel bijz. bijstand;
 - c. bij leningsaanschaf als bedoeld onder "b" waarbij de daaraan verbonden noodzakelijke financieringslasten liggen tussen de 5 en 10% aflossing. Mag er een saldering worden toegepast in die zin dat de noodzakelijk verschuldigde aflossing voor zover deze hoger is dan de 5% aflossingscomponent als aftrekpost worden meegenomen op de 5% reserveringscomponent.
 - d. indien een bijz. bijstandsaanvrager een formeel schuldsaneringstraject doorloopt via de Kredietbank West-Brabant, mag deze cliënt in dat kader geen nieuwe schuldverplichtingen aangaan. Om die reden wordt voor deze specifieke situaties een uitzondering gemaakt en wordt de gevraagde bijz. bijstand, mits dan noodzakelijk (dus aanschaf niet uitstelbaar is) de gevraagde voorziening om niet verleend.

Centrale Raad van Beroep d.d. 16 okt. 2012, LJN: BY0610, 11/6689 WWB

Afwijzing aanvraag om bijzondere bijstand: kosten van vervoer en van een bed worden gerekend tot de algemene kosten van bestaan, waarin men moet voorzien door reservering vooraf of gespreide betaling achteraf. De kosten van het bed en de vervoerskosten doen zich voor en zijn noodzakelijk maar vloeien niet voort uit bijzondere omstandigheden, ze behoren tot de incidentele algemeen noodzakelijke kosten. Dat appellante door de afwijzing van bijzondere bijstand voor vervoerskosten onaanvaardbaar beperkt wordt in haar contacten en in een sociaal isolement dreigt te raken heeft zij niet aannemelijk gemaakt. Het ontbreken van reserveringsruimte wegens een bestaande schuldenlast is geen bijzondere omstandigheid

Ad. 7. Financiële draagkracht (wetteksten: artikelen: 31, 34 en 35 Wwb):

WAT IS DRAAGKRACHT:

Bijstandsverlening in de bijzonder noodzakelijke kosten van het bestaan geschiedt met toepassing van de draagkrachtbepalingen. Bij de bepaling van de hoogte van de te verstrekken bijzondere bijstand is van belang in hoeverre betrokkene een inkomen heeft boven het bijstandsniveau en /of over een meer dan het bescheiden vrij te laten vermogen wordt beschikt. Als daar sprake van is, wordt verwacht dat iemand zelf geheel of ten dele kan bijdragen in de bijzondere kosten, de zgn. draagkracht.

Vermogen in relatie tot draagkracht:

Indien de bijzondere bijstandsaanvrager op datum aanvraag beschikt c.q. kan beschikken over een in aanmerking te nemen vermogen wat uitstijgt boven de in de Wet werk en bijstand genoemde algemene vermogensvrijlating, wordt deze overschrijding volledig als draagkracht in aanmerking genomen.

Opmerking: Indien de bijz. bijstandsaanvrager ook periodieke Wwb-uitkering voor levensonderhoud geniet, zal het vermogen reeds in dat kader zijn beoordeeld.

Voor de vaststelling van de draagkracht wordt het gehele vermogen van de aanvrager, voor zover dit het vrijgelaten bescheiden vermogen te boven gaat, in aanmerking genomen. (artikel 35 lid 1 WWB in combinatie met art. 34 WWB)

Opmerking:

1. Vermogen wat door sparen van de periodieke algemene bijstandsuitkering is ontstaan waardoor de vrijlatinggrens is overschreden, blijft als vrij te laten vermogen gezien worden;
2. Ingeval van vermogen wat vervat is in de eigen bewoonde woning, wordt verwezen naar het gestelde onder "Vermogen en eigen woning";
3. Vermogen wat door de cliënt is "vastgezet" moet in redelijkheid te gelde worden gemaakt (zie ook onderstaande jurisprudentie: CRvB 31 juli 2012, LJN: BX3358, 10/6507 WWB).

Centrale Raad van Beroep d.d. 31 juli 2012, LJN: BX3358, 10/6507 WWB

Vaststelling vermogen: afkoop levensverzekering

Afwijzing aanvraag bijstand. Zoals de Raad eerder heeft overwogen (CRvB 29 september 2009, LJN BK0488), moet de levensverzekering als in aanmerking te nemen vermogen worden beschouwd als deze afkoopbaar is en deze afkoop redelijkerwijs kan worden geveerd. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat aan de WWB het beginsel ten grondslag ligt dat een betrokkene in de eerste plaats zelf verantwoordelijk is voor de voorziening in de kosten van het bestaan. In dat verband komt aan het belang van een eventuele toekomstige voorziening in de vorm van een levensverzekering, gelet op het actualiteitsprincipe en het sluitstukarakter van de WWB, geen betekenis toe. Appellant heeft niet aannemelijk gemaakt dat een eventuele afkoop niet van hem kan worden geveerd. Aan de omstandigheid dat met de afkoop van de levensverzekering in dit geval hoge kosten zijn gemoeid komt in het licht van het hiervoor geschetste karakter van de WWB geen betekenis toe.

Een aantal vermogensbestanddelen wordt niet meegeteld bij de draagkrachtvaststelling.

Vermogensbestanddelen die worden vrijgelaten zijn de volgende:

- * het bescheiden vermogen ex. art. 34 Wwb van degene die zelfstandig wonen of van degene die in een inrichting ter verpleging of verzorging verblijven;
- * het extra vrij te lasten vermogen in geval van een eigen woning (art. 50 Wwb);

Noot:

Indien de middelen betrekking hebben op een periode waarover beroep op bijstand wordt gedaan en ook hun aard daartoe aanleiding geeft, worden deze op grond van art. 32 Wwb als inkomen aangemerkt. Alle andere ontvangen middelen worden, zoals blijkt uit art. 34 Wwb, aangemerkt als vermogen, uiteraard slechts voor zover zij niet buiten beschouwing blijven.

Dit betekent dat in alle gevallen het op het bank(giro)afschrift vermelde (eind)saldobedrag moet worden gecorrigeerd indien recent een algemeen (periodiek) inkomen op die betreffende rekening is bijgeboekt.

Vermogen en eigen woning:

In de situatie dat de aanvrager beschikt over een door hem /haarzelf bewoonde eigen woning, wordt op de navolgende wijze gehandeld:

- de vrijlatingsregeling welke van toepassing is bij de verstrekking van algemene periodieke bijstand onder verband van krediethypotheek (zie art. 50 Wwb) hanteert de gemeente ook bij de verstrekking van bijz. bijstand.
- indien de klant beschikt c.q. kan beschikken over voldoende eigen vermogen, zal de gemeente dus de aanvraag bijz. bijstand afwijzen op grond van het feit dat betrokkene redelijkerwijs over voldoende eigen vermogen heeft c.q. kan hebben.
- klant zal bij eventuele financieringsproblemen geadviseerd worden zich te wenden tot particuliere kredietverstrekkers.

Deze handelwijze betekent derhalve dat de gemeente voor aanvragen bijzondere bijstand nimmer krediethypotheek zal vestigen, dus ook niet als een cliënt een periodieke uitkering voor levensonderhoud van de gemeente ontvangt onder verband van krediethypotheek.

Immers in zo'n situatie is er al krediethypotheek gevestigd. Indien het gestelde plafond van de krediethypotheek nog niet is bereikt, worden de kosten bijzondere bijstand via de reeds gevestigde krediethypotheek bekostigd als voldaan wordt aan alle overige bijstandsvoorwaarden.

Vermogens i.r.t. aanwezigheid van schulden:

Art. 34 Wwb bepaalt dat onder vermogen wordt verstaan de waarde van de bezittingen waarover de alleenstaande of het gezin bij aanvang van de bijstandsverlening beschikt of kan beschikken, verminderd met de op dat tijdstip aanwezige schulden (=saldering).

Inkomen in relatie tot draagkracht:

Bij een regelmatig inkomen dient te worden uitgegaan van het netto inkomen, inclusief vakantietoeslag, over de laatste aan de aanvraag voorafgaande gebruikelijke betalingsperiode (inkomensvaststelling dient op maandbasis plaats te vinden).

Bij een onregelmatig inkomen dient uitgegaan te worden van het inkomen gedurende het aan de aanvraag voorafgaande jaar.

Als de aanvrager uitsluitend een andersoortig inkomen heeft dan periodieke Wwb, dient tijdens het onderzoek ook aandacht te worden besteed aan inkomstenbronnen waarover de cliënt ook redelijkerwijs geacht wordt te kunnen beschikken .

Voorbeelden hiervan zijn:

- het recht op heffingskortingen in het kader van de Wet Inkomstenbelasting 2001 (m.u.v. jonggehandicaptenkorting);
- nog niet te gelde gemaakte rechten op Huurtoeslag;
- fictieve inkomsten (zie onderstaand).

Fictieve inkomsten:

Teneinde een juiste en volledige aansluiting te bewerkstelligen tussen aanvragers bijzondere bijstand die voor de voorziening in de algemene kosten van het bestaan wel en zij die geen periodieke Wwb-uitkering ontvangen is het noodzakelijk om dienaangaande nadere gemeentelijke uitvoeringsregels vast te stellen.

Immers bij de bepaling van de hoogte van de algemene periodieke bijstand wordt op grond van "Verordening toeslagen en verlagingen Wet werk en bijstand" ingeval er sprake is van bepaalde schaalvoordelen welke voortvloeien uit het bewonen van een woning door meerdere personen, een lagere gemeentelijke toeslag dan de maximale toeslag verstrekt, dan wel een verlaging van de basisnorm voor gehuwden toegepast.

Qua toepassing wordt verder verwezen naar bedoelde gemeentelijke Wwb-verordening.

Om bijz. bijstandsaanvragers met een andersoortig inkomen dan periodieke Wwb-uitkering niet in een financieel voordeligere situatie te brengen, wordt voor deze groep aanvragers bij de bepaling van het bij de draagkrachtberekening in aanmerking te nemen inkomen eveneens rekening gehouden met deze schaalvoordelen op eenzelfde wijze als omschreven als in de "Verordening toeslagen en verlagingen Wet werk en bijstand".

Dit betekent dus dat bij de draagkrachtberekening ingeval van medebewoning het feitelijke inkomen moet worden verhoogd met een bedrag wat in een vergelijkbare bijstandssituatie als schaalvoordeel in mindering zou worden gebracht op de algemene periodieke bijstandsuitkering."

Denk hierbij bijvoorbeeld aan het kunnen vragen van een reële vergoeding voor de inwoning door derden (bijv. verdienende kinderen / onderhuurder(s)).

Inkomensbestanddelen die bij de vaststelling van de draagkracht altijd buiten beschouwing blijven zijn o.a.:

- particuliere oudedagsvoorziening: indien de alleenstaande, de alleenstaande ouder of een van de echtgenoten gepensioneerd is, wordt voor de vaststelling van de hoogte van de bijstand eveneens buiten beschouwing gelaten een in de vorm van een periodieke uitkering ontvangen particuliere oudedagsvoorziening tot het bedrag genoemd in artikel 33 lid 5 Wwb;
- inkomsten kinderen art. 31 Wwb lid 2 onder h: inkomsten uit arbeid van tot zijn of haar ten laste komende kinderen, alsmede door hen te ontvangen werkloosheids- en arbeidsongeschiktheidsuitkeringen worden niet tot de middelen van belanghebbende gerekend, tenzij het de verlening van bijzondere bijstand betreft voor bijzonder noodzakelijke kosten van het bestaan van die kinderen;
- huurtoeslag;
- kinderbijslag;
- re-integratiepremie als bedoeld in art. 31 lid 2 onder j Wwb;
- studietoelage (WSF – WTOS) voor directe studiekosten.

(Zie voor een volledige opsomming artikel 31 Wwb)

Norminkomen verblijf in een inrichting:

Naar zijn aard is dat inkomen een doelverstreking. Dit betekent niet dat daarmee de aanvrager bepaalde kosten niet uit dit inkomen zou kunnen bestrijden.

Per aanvraag dient door de gemeente beoordeeld te worden of de cliënt voor de gevraagde voorziening had kunnen "reserveren", dan wel of het inkomen in deze kosten voorziet (bijv. reguliere kledingaanschaf). Gelet op het feit dat de hoogte van zak -en kleedgeldvergoedingen kunnen variëren, dient in deze altijd een individuele beoordeling plaats te vinden.

Draagkrachtpercentage afhankelijk van type bijzondere bijstand:

Gemeente maakt bij de vaststelling van de draagkracht in relatie tot het inkomen onderscheid in:

- A. het verstrekken van bijzondere bijstand als aanvulling van het algemene periodieke inkomen t.w.:
 - woonkostentoeslag;
 - levensonderhoud jongeren van 18 tot 21 jaar;
 - toeslag voormalige alleenstaande ouder;
 - overbruggingsuitkering;
- B. bijzondere bijstandsverlening anderszins;
- C. Categoriele bijzondere bijstand.
- D. Verstreking gemeentelijke collectieve zorgverzekering.

Toelichting A, B, C en D:

- A. bij de verstreking van bijzondere bijstand als aanvulling op het algemene periodieke inkomen wordt door de gemeente geen "draagkrachtberekening als vermeld onder b" gemaakt. In deze gevallen wordt de theoretisch van toepassing zijnde bijstandsnorm, inclusief vakantietoeslag berekend (=algemene bijstandsnorm + gemeentelijke toeslag /verlaging norm, + toeslag bijz. bijstand). Het daadwerkelijke inkomen van de aanvrager wordt vervolgens hiertegen afgezet. Het recht op bijz. bijstand resp. de hoogte van de bijz. bijstandsuitkering wordt bepaald door het verschil (=100%);

BEREKENINGSSYSTEMATIEK VAN DE DRAAGKRACHT (100%):

Vermogen:

in aanmerking te nemen vermogen

€

(sub)totaal vermogen:

€

(x)

Inkomen:

in aanmerking te nemen inkomen (netto incl. vt per mnd) x 12: €

x 100% draagkrachtpercentage =(sub)totaal inkomen € ____ + (y)
 totaal door cliënt bij te dragen in de bijz. bijstand € ____ (x+y)

- B. bij de draagkrachtberekening van aanvragen bijzondere bijstandsverlening anderszins wordt rekening gehouden met een draagkrachtpercentage:

Keuzes die de gemeente in deze kan maken zijn:

- vast draagkrachtpercentage ongeacht de hoogte van het inkomen;
- een percentage afhankelijk van de hoogte van het inkomen (= "schijvenstelsel" wat de Rijksbelastingdienst hanteert en wat ook bij de WMO wordt gebruikt);
- percentage wat afhankelijk is van de aard van de kosten.

Gemeente heeft in deze gekozen voor de systematiek van een vast draagkrachtpercentage ongeacht de hoogte van het inkomen.

Overweging hierbij is dat uit de praktische uitvoering is gebleken dat het aantal bijz. bijstands aanvragen van cliënten met een inkomen wat het bijstandsniveau ver overstijgt slechts incidenteel voorkomt. Het toepassen van een percentage op de aard van de kosten druist in tegen het door de gemeente gevoerde bijz. bijstandsbeleid waarbij de gemeente, conform de wet, niet de aard van de kosten maar de individuele omstandigheden bepalend acht voor het recht op bijzondere bijstand.

Naast bovengenoemde argumenten leidt de keuze voor één vast percentage tot een eenvoudige en eenduidige uitvoering.

De gemeente hanteert reeds sedert een groot aantal jaren een draagkrachtpercentage van 35%. Er zijn thans geen gronden om hierin een wijziging aan te brengen.

- C. Ten aanzien van de verstrekking van categoriale bijzondere bijstand als bedoeld in art. 35 lid 3 t/m 6 WWB is het sinds 01 jan. 2012 verboden om categoriale bijstand te verstrekken als het inkomen van de aanvrager(s) hoger is dan 110% van de geldende bijstandsnorm. Het draagkrachtpercentage van 35% als beschreven onder B blijft wel van toepassing als het inkomen van de aanvrager ligt tussen 100% en 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm bij de verstrekking van categoriale bijzondere bijstand.

- D. Bij deelname aan de gemeentelijke collectieve zorgverzekering wordt afwijkend van het bepaalde onder A t/m C bij een inkomen tot maximaal 120% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm geen draagkracht aangenomen en wordt evenmin rekening gehouden met aanwezige vermogensbestanddelen .
 Gelet op een uitspraak van de Centrale Raad van Beroep in 2011 en de wijze waarop de verstrekking van de collectieve zorgverzekering hier plaatsvindt, dient deze te worden gezien als een verstrekking op grond van het eerste lid van artikel 35 van de WWB.

Draagkrachtijdvak:

Om de draagkracht van de aanvrager te berekenen moet de gemeente bepalen over welk tijdvak deze berekening dient te worden uitgevoerd.

De Wwb geeft de mogelijkheid om de draagkrachtperiode en de datum waarop deze ingaat lokaal vast te stellen.

Gemeente hanteert een periode van één jaar als draagkrachtijdvak. Gemeente heeft besloten om qua ingangsdatum van de draagkrachtperiode uit te gaan van de 1e dag van de maand waarin de aanvraag om bijz. bijstand is ingediend.

Overweging hierbij is dat hiermede voorkomen wordt dat bij de verstrekking van periodieke bijz. bijstand er ingeval van continuering een extreme toename van (vervolg)aanvragen moet worden behandeld op een specifieke datum (bijv. de 1^e dag van het nieuwe kalenderjaar).

Onder het oude bijz. bijstandsbeleid werd i.v.m. een verwachte samenloop van aanvragen bijz. bijstand met aanvragen o.g.v. de Wet maatschappelijke ondersteuning gekozen om de WMO-systematiek (=beoordeling per kalenderjaar) te volgen. In de praktijk bleek het slechts incidenteel voor te komen dat er sprake was van bedoelde samenloop zodat er thans aanleiding is om te kiezen voor efficiency en niet meer voor de hiervoor "verwachte samenloop".

BEREKENINGSSYSTEMATIEK VAN DE DRAAGKRACHT (35%):

Vermogen:

in aanmerking te nemen vermogen €
(sub)totaal vermogen: € (x)

Inkomen:

in aanmerking te nemen inkomen (netto incl. vt per mnd) x 12: €

in aanmerking te nemen overige (incidentele) inkomsten over de draagkrachtperiode	€	
fictieve inkomen i.v.m. schaalvoordelen	€	+
totaal inkomen in de draagkrachtperiode	€	
afgezet tegen geldende bijstandsnorm (incl. v.t.) in draagkrachtperiode	€	-
bruto draagkrachtruimte	€	
af trek wegens buitengewone kosten (*) in de draagkrachtperiode	€	-
netto draagkrachtruimte	€	
x 35% draagkrachtpercentage =(sub)totaal inkomen		€ ____ + (y)
totaal door cliënt bij te dragen in de bijz. bijstand		€ ____ (x+y)

(*) Aftrekposten op de draagkrachtruimte:

Het inkomen waarmee de van toepassing zijnde norm + VT wordt overschreden, wordt in de draagkrachtberekening meegenomen. Steeds moet worden nagegaan of er reden is een correctie op de draagkrachtruimte toe te passen op grond van het feit dat betrokkene zelf bepaalde kosten of reserveringen voor zijn rekening moet nemen t.w.:

- noodzakelijke verwervingskosten bij inkomsten uit arbeid en géén aanvullende periodieke Wwb-uitkering (Opmerking: bij parttime inkomsten en inkomsten uit periodieke Wwb-uitkering kan afzonderlijk bijzondere bijstand in verwervingskosten worden verstrekt indien deze noodzakelijk zijn te achten);
- niet door de werkgever en/of via de fiscale sfeer "vergoede" reiskosten woon - werkverkeer;
- woonlasten boven de normhuur zoals genoemd in de Wet op de Huurtoeslag waarbij buiten toedoen van de cliënt geen recht bestaat op huurtoeslag.

Aflossing op schulden: Gemeente heeft ervoor gekozen om geen aftrek toe te passen indien de cliënt periodiek aflost op schulden. Overweging hierbij is de navolgende.

Gemeente heeft gekozen voor de systematiek om bij de bepaling van de in aanmerking te nemen draagkracht het inkomen voor zover dit hoger is dan de van toepassing zijnde bijstandsnorm voor 35% in aanmerking te nemen. Dit impliceert dat de cliënt derhalve nog vrijelijk over 65% van het "meerinkomen" kan blijven beschikken. Het staat de cliënt dus vrij om van deze vrijlating de eventuele schuldenlast terug te betalen. Dit aspect in combinatie met het feit dat de gemeente niet direct of indirect bijstand wil verlenen in de aflossing van schulden heeft de gemeente er toe gebracht om bij de draagkrachtberekening geen aftrek wegens aflossing van schulden mee te nemen. Volledigheidshalve zij in dit verband nog opgemerkt dat de bijstandsaanvrager met een inkomen tot bijstandsniveau nimmer draagkracht heeft.

Overige noodzakelijke kosten: indien de cliënt overige bijzondere noodzakelijke kosten heeft, dienen deze niet te worden meegenomen als aftrekpost in het kader van de draagkrachtberekening, maar dienen deze (ambtshalve) te worden beoordeeld in het kader van de aparte aanvraag bijzondere bijstand.

Wijzigingen in het inkomen en vermogen gedurende het lopende draagkrachtjaar:

- inkomen: Gemeente kiest voor de systematiek om een eenmaal vastgestelde draagkracht niet meer te wijzigen gedurende de vastgestelde draagkrachtperiode indien zich wijzigingen voordoen in het inkomen.
Dit geldt eveneens indien de klant in de loop van het vastgestelde draagkrachtjaar een hernieuwd verzoek om bijz. bijstand indient.

- b. vermogen: wijzigingen in het vermogen worden alleen dan in aanmerking genomen indien de klant tijdens het vastgestelde draagkrachtjaar een andere aanvraag om bijz. bijstand indient en er sprake is van vermogensaanwas.
Indien deze situatie zich voordoet dient er een nieuwe draagkrachtberekening te worden gemaakt.

Uitsmeren draagkracht bij bijzondere bijstandsverlening anderszins:

1. Ingeval van de toekenning van periodieke bijzondere bijstand wordt de van toepassing zijnde draagkracht altijd gespreid over de periode waarover de periodieke bijz. bijstand zich uitstrekt met dien verstande dat de spreidingstermijn maximaal 12 maanden bedraagt. Immers na afloop van die periode dient er opnieuw een draagkrachtberekening te worden gemaakt.
2. Bij incidentele bijz. bijstandsverstrekkingen dient de berekende draagkracht onmiddellijk en voor het volledige bedrag in mindering te worden gebracht.
3. Bij samenloop van incidentele en periodieke bijz. bijstand, dient de draagkracht in eerste aanleg in mindering te worden gebracht op de incidentele verstrekking (soms afwijzing i.v.m. voldoende draagkracht!) en de restantdraagkracht wordt vervolgens gespreid over de periode waarover de periodieke bijz. bijstand zich uitstrekt.

Ad. 8. Voorwaarden:

De gemeente kan aan de verlening van bijzondere bijstand onder andere één of meer van de navolgende voorwaarden verbinden:

1. u dient in het kader van de bestedingscontrole binnen 1 maand na datum toekenningsbeschikking een definitieve en gespecificeerde rekening bij de gemeente te overleggen. Niet nakoming van deze voorwaarde houdt in dat de gemeente d.m.v. (dwang)incasso het ten onrechte aan u verstrekte bijzondere bijstandsbedrag zal terugvorderen;
2. vanwege het feit dat aan u periodieke bijzondere bijstand is toegekend ter voorziening in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan, dient u wijzigingen in uw persoonlijke en/ of financiële omstandigheden direct door te geven aan de gemeente . U dient daarbij gebruik te maken van de aan u periodiek toe te zenden status-mutatief formulieren;
3. Wij wijzen u er nadrukkelijk op dat u ingevolge art. 17 Wwb onverwijld en uit eigener beweging alle informatie die van belang is voor de vaststelling en de betaling van de bijzondere bijstand kenbaar dient te maken aan de gemeente . Niet nakoming van deze voorwaarde houdt in dat de gemeente d.m.v. (dwang)incasso het ten onrechte aan u verstrekte bijzondere bijstandsbedrag zal terugvorderen en het opleggen van een boete kan overwegen;
4. Vanwege het feit dat u onregelmatige / wisselende inkomsten heeft uit zelfstandig bedrijf of beroep, leggen wij u de voorwaarde op dat u van al uw zelfstandige activiteiten een deugdelijke administratie dient bij te houden en dat u na afloop van het betreffende boekjaar de balans en de verlies –en winstrekening en de belastingaangifte, ter inzage dient te verstrekken aan de gemeente .
Niet nakoming van deze voorwaarde houdt in dat de gemeente d.m.v. (dwang)incasso het ten onrechte aan u verstrekte bijzondere bijstandsbedrag zal terugvorderen, invorderingskosten in rekening kan brengen en voorts het opleggen van een boete kan overwegen;
5. Gelet op de aard van de bijzondere bijstandsverlening, wordt u de voorwaarde opgelegd om onmiddellijk een (particuliere) verzekering af te sluiten ter dekking van (=risico);
6. De aan u toegekende bijstand wordt verstrekt in de vorm van borgtocht. Dit betekent dat de gemeente zich garant heeft gesteld voor de correcte terugbetaling van het aan u door een (particuliere) bank verstrekt krediet.
Indien u nalatig blijft in de voldoening van de daaraan verbonden leningsverplichtingen zal de gemeente op de garantstelling worden aangesproken.
Om die reden verbinden wij aan de toekenning van deze bijzondere bijstand de voorwaarde dat u uw betalingsverplichtingen aan de bank correct nakomt. Bij in gebreke blijven zal de gemeente de krachtens borgtocht uitbetaalde bijz. bijstand en de daarmee samenhangende invorderingskosten van u terugvorderen. De gemeente kan hierbij voorts gebruik maken dwangincasso;

7. a. lening:
De aan u toegekende bijstand is verstrekt in de vorm van een geldlening. Wij wijzen u er op dat indien u de aan u opgelegde aflossingsverplichting niet stipt nakomt de gemeente o.g.v. art. 58 Wwb overgaat tot invordering van het terug te betalen bedrag d.m.v. dwangincasso. De gemeente kan hierbij voorts wettelijke rente en invorderingskosten in rekening brengen;
- b. lening als voorschot op een te verwachten betaling van een voorliggende voorziening (bijv. verzekeringsuitkering);
Hieraan verbinden wij 2 voorwaarden t.w.:
1. Dat u hiervoor direct een beroep doet op de voorliggende voorziening t.w.;
 2. Dat u een machtiging ondertekent waarin u machtigt om de aan u toekomende verstrekkingen rechtstreeks over te maken aan de gemeente van de Gemeente Roosendaal. Hierbij wijzen wij u er nadrukkelijk op dat indien u geen beroep doet op de voorliggende voorziening wij tot invordering van het volledige bijzondere bijstandsbedrag zullen overgaan. Indien blijkt dat de instantie die moet oordelen over het recht op een voorliggende voorziening niet tot uitbetaling overgaat vanwege verwijtbaar gedrag of nalatigheid uwerzijds, wij eveneens tot invordering van het volledige bijzondere bijstandsbedrag zullen overgaan;
8. Aan de verlening van deze categoriale bijzondere bijstand verbinden wij de voorwaarde dat u van alle ter zake doende uitgaven betalingsbewijzen bewaart welke u bij een eventuele vervolgaanvraag ter inzage dient te verstrekken aan de gemeente .
Het niet nakomen van deze voorwaarde kan betekenen dat een eventuele vervolgaanvraag voor dezelfde kosten of zal worden afgewezen dan wel dat deze alleen nog op declaratiebasis zal worden verstrekt;
9. De bijzondere bijstand wordt u verleend onder de voorwaarde dat u bij de Rijksbelastingdienst voor (datum) een Voorlopige Teruggave aanvraagt en dat u een kopie van de beschikking Voorlopige Teruggave binnen 5 werkdagen na dagtekening verstrekt aan de gemeente .
Bijvoorbeeld wegens recht op: Heffingskorting of renteaftrek, hoge medische kosten e.d.
Het niet voldoen aan deze voorwaarde leidt er toe dat de gemeente naar de toekomst toe de aan u toegekende bijzondere bijstand zal beëindigen en de daardoor ten onrechte verstrekte bijzondere bijstand zal terugvorderen. De gemeente kan hierbij voorts gebruik maken van dwangincasso en zal eventuele wettelijke rente en invorderingskosten bij u in rekening brengen;
10. De bijzondere bijstand wordt u verleend onder de voorwaarde dat u t.z.t. een kopie van de definitieve aanslag Inkomstenbelasting 20.. binnen 5 werkdagen na dagtekening verstrekt aan de gemeente .
11. De bijzondere bijstand wordt u verleend onder de voorwaarde (art. 57 Wwb) dat u instemt met inhoudingen op uw (bijstands)uitkering en rechtstreekse doorbetaling daarvan ten behoeve van derden (budgettering) en dat u medewerkt aan een schuldhulpverleningstraject.
Wij hebben u hiervoor aangemeld bij het Meldpunt Schuldhulpverlening Roosendaal (MSR);
12. De bijzondere bijstand ter bestrijding van hoge woonkosten wordt u verstrekt onder de voorwaarde dat u binnen 1 jaar andere woonruimte aanvaardt waarvan de woonkosten niet hoger zijn dan de maximaal subsidiabele huur.
In uw concrete situatie betekent dit dat de woonkosten niet hoger mogen zijn dan €.....
13. De bijzondere bijstand wordt u verleend onder de voorwaarde dat u de noodzakelijke scholing regelmatig volgt. U dient steeds per 01 januari en per 01 juni een verklaring van de onderwijsinstelling te overleggen ter verificatie van uw aanwezigheid tijdens de lessen. Tevens dient u aan het einde van het schooljaar een bewijs te overleggen waaruit de behaalde resultaten blijken m.b.t. de door u gevolgde opleiding of training (bijv. cijferlijst, diploma, certificaat, uitslag CITO-toets e.d.);
14. U wordt de voorwaarde opgelegd om per kwartaal een declaratiestaat met de bijbehorende nota's te overleggen;

15. U dient de toegekende voorziening feitelijk in 2 maanden na datum beschikking te hebben aangekocht. Zo niet dan vervalt de toekenningbeschikking.

Opmerking: per kostensoort (zie hoofdstuk 10 Vademecum) is verder concreet aangegeven welke specifieke voorwaarde(n) aan welke specifieke kostensoort is/zijn gekoppeld.

Ad. 9. Vorm waarin de bijzondere bijstand moet worden verstrekt;

De Wwb (=art. 48, 51 en 57) geeft gemeenten de mogelijkheid om de bijzondere bijstand in verschillende vormen te verstrekken. De gemeente Roosendaal geeft daaraan op de navolgende wijze invulling:

1. om niet (=art. 48 lid 1 WWB):

- medische kosten tenzij er naar het oordeel van de gemeente sprake is van ongenoegzaam betoond besef van verantwoordelijkheid en/of door eigen toedoen geen beroep op voorliggende voorziening (dan is het bepaalde onder 2 van toepassing);
- duurzame gebruiksgoederen: indien de cliënt een formeel schuldsaneringstraject doorloopt waardoor om die reden geen nieuwe schuldverplichtingen mogen worden aangaan en de aanschaf naar het oordeel van de gemeente thans geen uitstel duldt;
- categoriale bijzondere bijstand voor deelname maatschappelijk verkeer ter voorkoming/doorbreking sociaal isolement;
- bijzondere bijstand om uitstroom te bevorderen c.q. te realiseren;
- ingeval van bijzondere bijstand als inkomensondersteuning;

2. lening:

- voor aanschaf duurzame gebruiksgoederen (=art. 51 Wwb);
Noot: voor wat betreft de periodieke aflossing: zie beleidsregel bestuurlijke geldschulden en boeten sociale zekerheid.
- ingeval naar het oordeel van de gemeente anderszins sprake is van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid t.a.v. het benutten van een voorliggende voorziening (bijv. geen verzekering afgesloten of onoordeelkundig gebruik van (duurzame) gebruiksgoederen);
- Indien er sprake blijkt te zijn van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid t.a.v. reservering, wordt in eerste aanleg de gevraagde voorziening afgewezen. Dit geldt ook t.a.v. in het verleden aangegane schuldverplichtingen als gevolg van de financiering van door de gemeente niet noodzakelijk geachte voorzieningen. Indien de gemeente de nu gevraagde voorziening desondanks toch noodzakelijk acht, kan de cliënt een beroep doen op verstrekking van bijzondere bijstand in de vorm van leenbijstand voor de aller noodzakelijkste kosten.

Noot: voor wat betreft de periodieke aflossing: zie beleidsregel bestuurlijke geldschulden en boeten sociale zekerheid.
De keuze voor een lening wordt in deze aan de cliënt gelaten;
- indien de cliënt wel over theoretische reserveringscapaciteit beschikt maar deze feitelijk niet of onvoldoende aanwezig is en de aanschaf naar het oordeel van de gemeente geen uitstel duldt;
- bij noodzakelijke bijzondere bijstandsverlening:
 - als (be)voorschotting op verstrekkingen door derden (bijv. verzekeringsuitkeringen);
 - als de aanwezige eigen middelen op tijdstip aanvraag nog “geblokkeerd” zijn (bijv. recht op deel onverdeelde inboedel /onderhoudsbijdrage en rechtbank daarover nog uitspraak moet doen);
 - als tegeldemaking van aanwezig vermogen naar het oordeel van de gemeente op datum aanvraag onredelijk is te achten gelet op daaraan verbonden kosten;
 - voor de afbetaling van dringend noodzakelijke schulden (=huurschuld en nutsvoorzieningen (=gas, water, elektra) ter voorkoming van huisuitzetting en afsluiting.

3. borgtocht:
gemeente hanteert het beleid om alleen dan bijz. bijstand in de vorm van borgtocht te verstrekken wanneer dit noodzakelijk is om een schuldsaneringkrediet via de Kredietbank West-Brabant te kunnen verkrijgen en de Kredietbank West-Brabant daarbij een garantstelling van de gemeente verlangt.
Dit betekent dat, ongeacht de hoogte van de aflossingsverplichting aan de Kredietbank West-Brabant de gemeente nimmer aanvullende algemene en/of bijzondere periodieke bijstand verstrekt tengevolge van de in dit verband aangegeane aflossings -en renteverplichtingen;
4. krediethypotheek:
gelet op het feit dat de gemeente niet kiest om bijzondere bijstand te verstrekken in de vorm van krediethypotheek, is deze optie verder niet aan de orde.
5. declaratiebasis:
wanneer wel de noodzaak tot bijstandsverlening en het recht op bijz. bijstand kan worden vastgesteld, maar de totale hoogte van de noodzakelijke kosten op datum aanvraag absoluut nog niet bekend is omdat het om een periodieke verstrekking betreft waarbij o.a. de duur nog niet duidelijk is (bijv. langdurige medische behandelingen) , wordt de bijz. bijstand verstrekt op declaratiebasis. De periode waarover declaraties betaald worden kan niet langer zijn dan 12 maanden te rekenen vanaf datum toekenning. Daarna zal altijd een nieuwe aanvraagprocedure doorlopen moeten worden, mede gelet op noodzakelijkheidbepaling, drempelbedrag en draagkrachtjaar.
In de toekenningbeschikking wordt dan de voorwaarde opgelegd om per kwartaal een declaratiestaat met de bijbehorende nota's te overleggen. Op basis daarvan wordt de hoogte van de bijz. bijstand bepaald en uitgekeerd. Hierbij dient ook op de aanwezigheid (restant)draagkracht te worden gelet.
Op basis van dit besluit zal vervolgens tot uitbetaling worden overgegaan.
6. in natura (art. 48 lid 4 en 57 WWB):
Gelet op de mogelijkheden die de WWB biedt, kan de gemeente besluiten om de (bijzondere) bijstand in natura te verstrekken als:
 - a. het de verstrekking van categoriale bijzondere bijstand ter bevordering van de maatschappelijke participatie van schoolgaande kinderen betreft en dit bijdraagt aan een doelmatige uitvoering;
 - b. de belanghebbende naar het oordeel van de gemeente zonder hulp niet in staat is tot een verantwoorde besteding van zijn bestaansmiddelen.

Ad. 10. Betaalbaarstelling:

Voor wat betreft de uitbetaling van de bijzondere bijstand hanteert de gemeente het beleid dat alle uitbetalingen, met uitzondering van bijzondere bijstand in de vorm van borgtocht of verstrekking in natura, rechtstreeks aan de cliënt geschieden. Overweging hierbij is enerzijds dat het gelet op privacy en betutteling een ongewenste werkwijze wordt geacht dat betalingen worden gedaan aan derden en voorts dat gebleken is dat een groot aantal bedrijven geen medewerking aan doorbetaling vanuit de gemeente kan verlenen i.v.m. de administratieve belasting.
Uitgangspunt moet de eigen verantwoordelijkheid en zelfredzaamheid van de klant zijn.

7. Vergoedingensystematiek:

De gemeente heeft de bevoegdheid om, ter bepaling van de omvang van de noodzakelijke kosten respectievelijk de vergoedingen in het kader van de bijzondere bijstandverlening, forfaitaire bedragen of richtlijnen vast te stellen op een zodanige wijze dat de belanghebbende daarmee geacht moet worden de goedkoopste adequate voorziening te treffen.
Vanuit die bevoegdheid hanteert de gemeente bij de behandeling van aanvragen bijzondere bijstand voor de aanschafkosten duurzame gebruiksgoederen (woninginrichting) en de (meer)kosten van respectievelijk: -(dieet)voeding, -energieverbruik, extra was – bad -en douchekosten, de NIBUD-prijzengids.

Uitzonderingen op NIBUD-prijzengids:

1. aanschaf gebruikte goederen:

als bij aanschaf van duurzame gebruiksgoederen de aanvrager ook adequaat geholpen is met gebruikte goederen (bijv. via internet (o.a. Marktplaats.nl) en/of Kringloopwinkel), dan stelt de gemeente de hoogte van de noodzakelijk te verstrekken bijstand vast in afwijking van de NIBUD-prijzengids en bedraagt de vergoeding maximaal 50 % van de prijsstelling in de NIBUD-prijzengids.

2. begrafeniskosten:

hiervoor hanteert de gemeente de jaarlijkse prijsopgave van Roosendaalse uitvaartverzorgers;

3. warme maaltijdvoorziening:

aansluiting wordt gezocht bij de tarieven die de Stichting Groenhuysen hanteert, die normaliter hier in deze gemeente deze service verzorgt

4. bijzondere individuele situatie:

als de aanvrager een voorziening vraagt en daarbij naar het oordeel van de gemeente voldoende aannemelijk maakt dat de noodzakelijk te maken kosten in dat individuele geval hoger zijn dan de hiervoor beschreven richtprijzen, dan kan in die bijzondere situatie daarvan worden afgeweken.

Dit is ook in lijn met de jurisprudentie van de CRvB (zie o.a. CRvB d.d. 27 nov 2012, LJN: BY4351, 10/6267 WWB).

8. Slot

Intrekking

De Beleidsregel bijzondere bijstand zoals vastgesteld door het college van burgemeester en wethouders d.d. 20 december 2011, laatstelijk gewijzigd per 01 januari 2013, wordt ingetrokken.

Citeertitel

Deze beleidsregel wordt als volgt aangehaald: Beleidsregel bijzondere bijstand.

Inwerkingtreding

Deze beleidsregel treedt in werking op de derde dag na die waarop zij is bekendgemaakt.

Aldus besloten door burgemeester en wethouders van Roosendaal op 23 april 2013,

De secretaris,

De burgemeester,